

Pfv. V. 20. 261/2012/14.

A Kúria a dr. Tóth Péter ügyvéd által képviselt I.r., és II.r. felperesnek a dr. Varga Andrea ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságon 9.G.41.742/2005. számon folyamatban volt perében a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.826/2011/4. számú részítélete ellen a II.r. felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem és az alperes által benyújtott csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős részítéletet a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részében nem érinti, egyebekben, a II.r. felperes javára megítélt marasztalás összegére vonatkozó rendelkezés tekintetében hatályon kívül helyezi, az elsőfokú részítéletet ebben a körben megváltoztatja, az alperest terhelő marasztalás összegét 60.190.745 (Hatvanmillió-egyszázkilencvenezer-hétszáznegyvenöt) forintra és kamataira leszállítja.

A jogerős részítélet egyéb rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a II.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 1.000.000 (Egymillió) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen a részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes 2002. január 15-én megrendelte az I.r. felperestől 136 db vasúti személykocsihoz tartozó 272 db forgóváz tervezését, gyártását és készre szerelését. A darabonkénti egységár 3.200.000 forint + ÁFA, a teljes szerződéses érték pedig 870.400.000 forint volt. A gyártáshoz szükséges főbb alkatrészeket az alperesnek kellett - meghatározott ütemezés szerint - biztosítania, és át kellett adnia az I.r. felperes részére a forgóváz-szekrénnel összefüggő műszaki dokumentációt és egyéb információkat is. Az alperes emellett előleget volt köteles biztosítani, amelynek visszafizetésére a II.r. felperes garanciát adott. Az I.r. felperes ugyanakkor a szerződés teljesítésének biztosítása érdekében

jólteljesítési garanciát nyújtott, amelynek összege a szerződéses érték 10 %-áig terjedt.

A felek a szerződés mellékletében meghatározták a teljesítési határidőket, és részletesen szabályozták a késedelem esetén követendő eljárást is. Eszerint abban az esetben, ha az I.r. felperes az első 10 szett (szettenként 2 db) forgóváz átadása kapcsán egy hónapot meghaladó késedelembe esik, ezt a felek a le nem gyártott forgóvázak vonatkozásában a szerződés nem teljesítésének tekintik, és az alperes jogosult a forgóvázak gyártási jogát, gyártási dokumentációját, a beszállítói szerződéseket, a félkész termékeket és a projektspecifikus készülékeket haladéktalanul átvenni. Ha pedig az I.r. felperes a 11. szett forgóváz szállítási határidejétől kezdődően olyan mértékű késedelembe esik a szerződés mellékletét képező ütemezéshez képest, hogy ez az alperes számára a saját megrendelőjével szembeni kötelezettsége teljesítése során igazolhatóan késedelmet idéz elő, az I.r. felperes késedelve szintén nem teljesítésnek minősül, és az alperes ebben az esetben is jogosult a forgóvázak gyártási jogát, gyártási dokumentációját, a beszállítói szerződéseket, a félkész termékeket és a projektspecifikus készülékeket haladéktalanul átvenni. A gyártási jog átvételének ellenértékeként az alperes által fizetendő díj mértékét az I.r. felperes által gyártott forgóvázak szerződéses értéke 5 %-ában határozták meg.

A felek a szerződésüket 2002. június 24-én, 2002. szeptember 23-án, 2002. november 05-én és 2003. január 09-én módosították. Ez utóbbi szerződésmódosításban az I.r. felperes időközbeni teljesítési késedelmére figyelemmel újabb szállítási ütemtervet határoztak meg azzal, hogy abban az esetben, ha az I.r. felperes a saját felelősségi köréből származó hibája miatt túllépi az ütemterv szerinti határidőt, a gyártási jog az eredeti szerződésben meghatározott terjedelemben haladéktalanul átszáll az alperesre. Az alperes ugyanakkor vállalta, hogy a díjmentes és nem díjmentes szolgáltatásként történő beszállításokat 10 nappal a szerződésmódosítás mellékletét képező ütemtervben meghatározott határidők előtt teljesíti. Kötelezettséget vállalt az alperes arra is, hogy az 59-62 szett forgóvázakról benyújtott számlákat soron kívül kiegyenlíti, a továbbiakban átadott forgóvázak esetében pedig a vételárat a 93. szett forgóvázig 10 napon belül megfizeti.

2003. február 04-én az alperes közölte az I.r. felperessel, hogy a 2003. január 09-i szerződésmódosításban meghatározott teljesítési határidők túllépése miatt a szerződést megszüntnek tekinti, és így a gyártási jog reá szállt át. 2003. március 04-én az alperes a jólteljesítési bankgaranciát is lehívta.

Ezt követően az I.r. felperes keresetet indított az alperessel szemben, majd a perbeli követelését 2006. június 22-én a II.r.

felperesre engedményezte.

A II.r. felperes módosított keresetében 562.626.324 forint és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Arra hivatkozott, hogy az alperes nem egyenlítette ki 18 db leszállított forgóváz ellenértékét, 61.200.000 forintot, 6 db elkészült, de át nem adott forgóváz vételárát, 24.000.000 forintot, 6 db 82 %-os készülségi fokban lévő forgóváz ellenértékét, 19.680.000 forintot, a birtokában maradt félkész termékek ellenértékét, 23.079.278 forintot, valamint különféle anyagok ellenértékét, 8.007.700 forintot, 2.243.750 forintot, 7.136.954 forintot és 7.285.531 forintot. Állította továbbá, hogy az alperes jogellenesen állt el a szállítási szerződéstől, és jogszerűtlenül hívta le a bankgaranciát is. Emiatt 306.000.000 forint jövedelemtől esett el, és további 148.322.366 forint vagyoni kára keletkezett. Az alperes ugyanakkor az érvelése szerint visszakövetelheti az általa átadott 73.200.000 forint előleget, és az átadott anyagok értékének különbözeteként 729.255 forintot. Mindezek figyelembevételével a II.r. felperes 562.626.324 forint és járulékai megfizetésére tartott igényt.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Beszámítási kifogást is előterjesztett, amelyben 73.200.000 forint előleg, 19.200.000 forint kötbér, az I.r. felperes részére átadott anyagok ellenértékeként 16.530.905 forint és 7.412.630 forint, hibás teljesítésre hivatkozással pedig 83.400.000 forint megfizetését követelte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 267.283.329 forint és járulékai megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú határozatot részítéletnek tekintette, azt részben megváltoztatta, és a II.r. felperes javára megítélt marasztalás összegét 66.110.745 forintra és kamataira leszállította.

A jogerős részítélet indokolása szerint az I.r. felperes a módosított teljesítési határidőket a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint több ízben túllépte, az alperes ugyanakkor sem a közbenő anyagszolgáltatás teljesítésével, sem a vételár megfizetésével nem esett késedelembe. A 2003. január 09-én kelt szerződésmódosítás szerint ugyanis az alperesnek az I.r. felperes számára irányadó teljesítési határidőket megelőző 10. napig kellett az anyagszolgáltatási kötelezettségét teljesítenie. Ezt támasztotta alá ... alperesi ügyvezető és ... korábbi I.r. felperesi termelési igazgató tanúvallomása is. Az 59-62. szett forgóvázak ellenértékéről kiállított számlákat pedig az alperes a szerződésmódosításból kitűnően soron kívül, vagyis a szavak helyes nyelvtani értelmezése szerint a hozzá beérkezett egyéb számlákat megelőzően vállalta kiegyenlíteni. E kötelezettségeinek pedig az alperes a peradatok szerint eleget tett.

Az I.r. felperes számára meghatározott teljesítési határidők túllépésében tehát az alperes a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem játszott szerepet. Az I.r. felperes teljesítési késedelme ezért megállapítható; az alperes a késedelemre tekintettel jogszerűen állt el a felek közötti szerződéstől. A módosított szerződésben foglaltakra figyelemmel pedig a jogviszony megszűnésével egyidejűleg a gyártási jog is átszállt az alperesre.

A beszerzett szakértői vélemények alapján - a jogerős részítélet indokolásából kitűnően - kétséget kizáróan megállapítható volt az is, hogy az I.r. felperes részben hibásan teljesített, és a hibákat teljes körűen nem javította ki. Az általa szállított forgóvázak egyes típushibáinak kijavítását ugyanis a szakértők megállapítása szerint nem az I.r. felperes, hanem az alperes végezte el. A hibás teljesítésre figyelemmel pedig az alperes jogszerűen hívta le a jólteljesítési garancia összegét. A forgóvázakkal kapcsolatos kiadásai megtérítését azonban az alperes maradéktalanul nem követelheti, a kijavítás mellett ugyanis a vázak részbeni átalakítását is elvégezte. A másodfokú bíróság ezért - ... és ... igazságügyi szakértők megállapításaiból kiindulva - az alperest megillető javítási költség összegét mérlegeléssel 37.800.000 forintban határozta meg.

Mindezek figyelembevételével az alperes a jogerős részítélet indokolásában kifejtettek szerint a jólteljesítési garancia lehívott összegéből köteles visszafizetni 49.240.000 forintot. Emellett meg kell fizetnie az általa átvett 18 db forgóváz ellenértékét, 61.200.000 forintot, valamint a reá átszállt gyártási jog ellenértékét, 29.600.000 forintot. A részére ugyanakkor visszajár az átadott előleg összegéből 73.200.000 forint, az anyagok értékéből pedig 729.255 forint. Mindezek alapján az alperes 66.110.745 forintot köteles az engedményes II.r. felperes részére megfizetni.

A bankgarancia lehívásával összefüggésben felmerült költségei megtérítését ugyanakkor a II.r. felperes a másodfokú bíróság álláspontja szerint megalapozottan nem követelheti, ezek a kiadások ugyanis az alperes magatartásával nem álltak okozati összefüggésben. Nem tarthat igényt a II.r. felperes az általa megjelölt további kész- és félkésztermékek ellenértékének megfizetésére sem. Ezeket a termékeket ugyanis az I.r. felperes a szerződés megszűnésekor felhívás ellenére sem adta át az alperes részére. Az elállás jogszerűségére figyelemmel alaptalannak ítélte a bíróság a szerződés megszűnése folytán bekövetkezett eredménykiesés iránti kártérítési igényt is.

A jogerős részítélet ellen a II.r. felperes felülvizsgálati kérelmet, az alperes pedig csatlakozó felülvizsgálati kérelmet

terjesztett elő.

A II.r. felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és az alperest terhelő marasztalás összegének 372.245.681 forintba és járulékaiba történő felemelését kérte.

Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság tévesen állapította meg azt, hogy az I.r. felperes késedelembe esett a vállalt kötelezettségei teljesítésével. A rendelkezésre álló okiratok és a beszerzett szakértői vélemények ugyanis szerinte megfelelően alátámasztják azt, hogy a 70. szettet határidőben átadta az alperes részére. A teljesítést követően a szerződéstől való elállásra a Ptk. 316. § (1) bekezdése értelmében egyébként sem kerülhetett sor. Mindezekre figyelemmel az alperes 2003. február 04-én kelt elállása az álláspontja szerint jogellenes volt.

Arra az esetre, ha a teljesítési határidő túllépése az I.r. felperes esetében mégis megállapítható volna, kifejtette, hogy az alperes közbenso anyagszolgáltatási késedelme okozta az I.r. felperes teljesítési késedelmét. A 2003. január 09-én kelt szerződésmódosítás szerint ugyanis az alperesnek már a forgóvázak átadását megelőzően legalább 10 nappal át kellett volna adnia az I.r. felperes részére a szükséges alkatrészeket, e kötelezettségét pedig az alperes nem teljesítette. Az I.r. felperes ezért a saját szolgáltatása teljesítésével a II.r. felperes álláspontja szerint nem eshetett késedelembe. Megjegyezte a II.r. felperes azt is, hogy az alperes a fizetési kötelezettségének sem tett kellő időben eleget. Az 59-62. szettek vételárát ugyanis a 2003. január 09-i megállapodásban meghatározott határidőben, vagyis 5 napon belül nem egyenlített ki. A fizetési késedelem pedig az I.r. felperes késedelembe esését szintén kizárta. A 2003. január 09-én kelt szerződésmódosítás teljesítési határidőkre vonatkozó kikötéseinek értelmezése körében a II.r. felperes az álláspontját alátámasztó könyvszakértői véleményre is hivatkozott.

Előadta továbbá, hogy az alperes elállása a véleménye szerint akkor is jogellenesnek minősül, ha az alperes a saját kötelezettségei teljesítésével nem esett késedelembe. A felek közötti szerződés 6.2. pontjából kitűnően ugyanis az alperes az elállási jogát csak több feltétel együttes fennállása esetében, vagyis akkor gyakorolhatta volna, ha az I.r. felperes a saját hibájából esik késedelembe, ez a késedelem az alperesnek a saját megrendelőjével szembeni szállítási késedelmét idézi elő, és ezt az alperes a megrendelője nyilatkozatával megfelelően igazolja. E feltételek bekövetkeztét viszont az alperes a per során nem bizonyította, az elállás ezért jogellenesnek minősül.

A II.r. felperes álláspontja szerint az alperes jogellenesen hívta

le a jólteljesítési garancia összegét is. A beszerzett műszaki szakértői véleményekből kitűnően ugyanis az I.r. felperes maradéktalanul teljesítette garanciális kötelezettségeit. A garancia lehívását a felek közötti szerződés 4.3. pontja egyébként is külön feltételekhez kötötte, e feltételek teljesülését pedig az alperes a per során nem igazolta. ... és ... szakértők szakvéleményei, ... tanúvallomása és a perben keletkezett okiratok a II.r. felperes véleménye szerint kifejezetten cáfolták az alperes e vonatkozásban tett tényállításait. Megjegyezte a II.r. felperes azt is, hogy az I.r. felperes által szállított forgóvázaknak nem is voltak olyan típushibái, amelyeket az alperes javított volna. Az alperes a beszerzett szakértői vélemények szerint valójában a forgóvázak áttervezését és átalakítását végezte el. E munkálatok ellenértékének megfizetését, valamint az átalakított és új típusszámmal ellátott forgóvázak esetleges garanciális javításának költségét viszont megalapozottan nem követelheti.

Előadta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az alperes által megjelölt javítási költség összegét is tévesen határozta meg. Az e vonatkozásban alapul vett szakértői vélemények ugyanis nem konkrét adatokon, okiratokon, bizonylatokon alapulnak. E szakvéleményeket ezért a másodfokú bíróság a döntése meghozatala során nem vehette volna figyelembe, további bizonyíték pedig ebben a körben nem keletkezett.

Mindezekre tekintettel az alperes az álláspontja szerint a jólteljesítési garancia teljes összegét, és a garancia érvényesítése miatt felmerült valamennyi költségét köteles megtéríteni. Megjegyezte, hogy e költségekből az I.r. felperes 3.069.842 forintot, ő maga pedig 145.252.510 forintot viselt. Ez utóbbi összeg megtérítését pedig a per során az állítása szerint nem csupán engedményesként, hanem a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján saját jogán is érvényesítette.

Arra az esetre, ha az alperes a jogerős ítélet indokolásában megjelölt 49.240.000 forint erejéig valóban indokoltan hívta volna le a jólteljesítési garanciát, kifejtette, hogy a garancia jogosulatlanul lehívott részéhez kapcsolódó költségek maradéktalanul megilletik. Ezért elsődlegesen a teljes kamatkiadás, 61.282.352 forint, másodlagosan pedig a jogosulatlanul lehívott tőkerészhez igazodó arányos kamatrész, 34.668.462 forint megfizetésére tartott igényt.

Az elállás jogellenességére figyelemmel az álláspontja szerint az alperes köteles megtéríteni 163.372.584 forint összegű elmaradt hasznát is. Követelése összegének meghatározása során e vonatkozásban a beszerzett könyvszakértői véleményre utalt.

Végül előadta, hogy az elállás bejelentését követően az alperes

ráutaló magatartásának hatására folytatta az I.r. felperes a forgóvázak gyártását. A kész- és félkésztermékek ellenértékét ezért az alperes a véleménye szerint maradéktalanul köteles megfizetni. A termékek mennyiségét és készültségi fokát a rendelkezésre álló műszaki szakértői vélemény az előadása szerint megfelelően igazolja.

Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és a II.r. felperes javára megítélt marasztalás összegének 60.190.745 forintra és járulékaira történő leszállítását kérte.

Kifejtette, hogy a bíróság a szállítási szerződés téves értelmezésével, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 47. § (3) bekezdésébe és az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 138. §-ába, 159. § (1) bekezdésébe és 169. § j) pontjába ütköző módon kötelezte őt a gyártási jog ellenértéke általános forgalmi adóval növelt összegének megfizetésére. A felek ugyanis a gyártási jog ellenértékét szerződésükben a forgóvázak nettó értékéhez igazodóan határozták meg. Számlát pedig az I.r. felperes a gyártási jog ellenértékére vonatkozó követeléséről nem állított ki. Az általános forgalmi adót tehát nem fizette meg a költségvetés részére, így annak áthárítására sem kerülhet sor. Megjegyezte, hogy a számla kiállításának elmaradása miatt a II.r. felperes a gyártási jog ellenértéke után a Ptk. 302. § c) pontjára figyelemmel késedelmi kamatot sem követelhet. Végül előadta, hogy a bíróság a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben említett kérdésekben az indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

A II.r. felperes felülvizsgálati ellenkérelme a csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel érintett körben a jogerős részítélet hatályában való fenntartására irányult.

Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a II.r. felperes felülvizsgálati kérelmének - elkesztettség miatt - hivatalból történő elutasítását, másodlagosan pedig a felülvizsgálati kérelemmel érintett rendelkezések tekintetében a jogerős részítélet hatályában való fenntartását kérte.

A 400.000.000 forintot meghaladó követelések érvényesítésére indított perekben a Ptk. Ötödik Részében foglalt rendelkezések a Pp. 386/B. §-a értelmében akkor alkalmazhatók, ha az elsőfokú bíróság elrendelte a per kiemelt jelentőségű ügyként történő soron kívüli intézését. Ilyen esetben az elsőfokú bíróság által elrendelt soron kívüliség az eljárás minden szakaszára, a rendes és rendkívüli perorvoslatokra is kiterjed. A jelen esetben azonban az elsőfokú eljárás még a Pp. Ötödik Részében foglalt szabályok hatályba lépése előtt befejeződött. Ezért a jelen perre a kiemelt

jelentőségű perekre vonatkozó rendelkezések nem irányadók. A jogerős részítélet elleni felülvizsgálati kérelmüket ezért a felek nem a Pp. 386/I. §-ában meghatározott 30 napos, hanem a Pp. 272. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidőben terjeszthették elő. A II.r felperes pedig e határidőn belül benyújtotta felülvizsgálati kérelmét az elsőfokú bíróságnál. A kérelem elkésztés miatt történő hivatalbóli elutasítására ezért nem kerülhetett sor.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem pedig túlnyomó részében alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős részítélet a gyártási jog ellenértékének meghatározása körében sérti a Ptk. 207. § (1) bekezdését. Egyebekben a jogerős részítélet a felülvizsgálati kérelemben és a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

A szerződések a Ptk. 277. § (1) bekezdése szerint tartalmuknak megfelelően, a megszabott helyen és időben, a megállapított mennyiség, minőség és választék szerint kell teljesíteni. A kötelezett a Ptk. 298. § a) pontja értelmében késedelembe esik, ha a szerződésben megállapított vagy a szolgáltatás rendeltetéséből kétségtelenül megállapítható teljesítési idő eredménytelenül eltelt.

A másodfokú bíróság a perbeli esetben a bizonyítékok helyes értékelése alapján, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértése nélkül állapította meg az I.r. felperes teljesítési késedelmét. Ez ugyanis már a keresetlevélben előadottakból is kitűnik, és a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott könyvszakértői vélemény is egyértelműen alátámasztja.

Helytállónan került sor annak megállapítására is, hogy az alperes ugyanakkor sem az anyagszolgáltatási, sem a fizetési kötelezettsége teljesítésével nem esett késedelembe. A 2003. január 09-én kelt szerződésmódosítás alapján ugyanis az alperesnek - amint arra a másodfokú bíróság az eredeti szerződés, és a szerződésmódosításban foglaltak helyes értelmezésével mutatott rá - a szükséges anyagokat legkésőbb az I.r. felperes számára irányadó teljesítési határidők előtt 10 nappal kellett átadnia. E határidőket pedig az alperes megtartotta.

Az 59-62. szett forgóvázak ellenértékét az alperes a 2003. január 09-én kelt szerződésmódosításban soron kívül vállalta megfizetni. Ez - a másodfokú bíróság helyes álláspontjának megfelelően - azt jelentette, hogy a vételárat az alperesnek az egyéb esedékes fizetési kötelezettségét, a hozzá beérkező további számlákat megelőzően kellett kiegyenlítenie. A II.r. felperes ettől eltérő, a

felülvizsgálati kérelemben kifejtett értelmezésének nincs szerződésbeli alapja. Nem vehetők figyelembe e vonatkozásban a II.r. felperes által hivatkozott könyvszakértői megállapítások sem. A szerződésmódosítás fizetési határidőre vonatkozó kikötéseinek értelmezése ugyanis nem tartozik a könyvszakértő feladatkörébe. Azt pedig a másodfokú bíróság az eset körülményeinek mérlegelésével jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperes a soron kívüli fizetési kötelezettségének eleget tett.

A II.r. felperes tehát alaptalanul hivatkozott arra, hogy az I.r. felperes teljesítési késedelmét az alperes anyagszolgáltatási és fizetési késedelme idézte elő.

Az I.r. felperes szerződésszegése a 2003. január 09-i megállapodásban foglaltak szerint önmagában alapot adott az alperes számára a szerződéstől való elállásra. Az eredeti szerződés 6.2. pontjában foglalt, a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott további feltételeknek e vonatkozásban nem kellett teljesülniük, a 2003. január 09-én kelt megállapodás ugyanis a szerződést ebben a részében is módosította. Nem volt megállapítható az sem, hogy az alperes a szerződésszegésből eredő jogairól lemondott volna. A felek ténylegesen már a 2003. január 09-én kelt megállapodást is az I.r. felperes szerződésszegése következményeinek elhárítása érdekében kötötték meg. Az elállási jog gyakorlását tehát a Ptk. 316. § (1) bekezdése sem zárta ki.

Mindezekre figyelemmel a felek közötti szerződés 2003. február 04-én az alperes jogszerű elállása folytán megszűnt. A jogviszony fennállása alatt azonban számos forgóváz átadása és vételárának megfizetése megtörtént. A szerződéskötést megelőző állapot visszaállítására ezért a jelen esetben nem kerülhetett sor, hanem a felek között a Ptk. 319. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával kellett elszámolni. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott kész- és félkész termékek vételárának megfizetését azonban a II.r. felperes megalapozottan nem követelheti, jogelődje ugyanis ezeket a termékeket a szerződés megszűnését követően felszólításra sem adta át az alperes részére. Az elállás jogszerűségére figyelemmel a II.r. felperes nem tarthat igényt jogelődjének a szerződés megszűnése folytán bekövetkezett eredménykiesése (elmaradt haszna) megtérítésére sem.

A szerződés megszűnésével egyidejűleg a 2003. január 09-én kelt megállapodás alapján - az eredeti szerződés 6.2. pontja szerinti terjedelemben - a forgóvázak gyártási joga is átszállt az alperesre. A gyártási jog ellenértékét azonban a másodfokú bíróság a szerződés téves értelmezésével, a Ptk. 207. § (1) bekezdését megsértve határozta meg. Az alperesnek ugyanis a gyártási jog ellenértékeként a 2003. január 09-én kelt szerződésmódosítás 2. pontja és az eredeti szerződés 6.3. pontja értelmében a forgóvázak

szerződés szerinti értéke 5 %-ának megfelelő mértékű díjat kellett fizetnie. A szerződéses érték fogalma alatt pedig a felek a szerződés egyéb, a jólteljesítési garancia és a kötbér mértékének meghatározására vonatkozó kikötéseiből (4.2. és 6.1. pontok) kitűnően a nettó árat értették. A II.r. felperes ezért a gyártási jog ellenértékeként - a jogerős részítéletben foglaltaktól eltérően - nem 29.600.000, hanem 23.680.000 forint megfizetésére tarthat igényt. A késedelmi kamatok megfizetése alól azonban az alperes nem mentesülhet. A gyártási jog ellenértéke ugyanis a jog átszállásával, vagyis a szerződés megszűnésével egyidejűleg esedékessé vált. A bíróság ezért a Ptk. 301. § (1) bekezdésének helyes alkalmazásával, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályok megsértése nélkül kötelezte az alperest késedelmi kamat fizetésére.

Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy az alperes jogszerűen hívta le a bankgarancia összegét. Az I.r. felperes perbeli szerződésszegése ugyanis a 2003. január 09-én kelt megállapodásban foglaltak, és az eredeti szerződés 6.2. pontja értelmében nemteljesítésnek minősült, ez pedig a szerződés 4.3. pontja szerint alapot adott a bankgarancia lehívására. A II.r. felperes ezért a bankgarancia lehívásával összefüggésben felmerült kiadásai megtérítését megalapozottan nem követelheti. Saját jogán egyébként a II.r. felperes az elsőfokú tárgyalás berekesztését megelőzően bírói felhívásra tett egyértelmű nyilatkozata szerint a perben nem is kívánt semmilyen igényt érvényesíteni. A felülvizsgálati kérelemben foglaltak maradéktalan teljesítésére ezért e vonatkozásban egyébként sem kerülhetett volna sor.

A perben keletkezett bizonyítékok alapján jogszabálysértés nélkül állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy az I.r. felperes részben hibásan teljesített, a hibák egy részét pedig - amellet, hogy gyártmányfejlesztést is végzett - maga az alperes javította ki. Az alperest emiatt megillető javítási költség indokolt összegét a másodfokú bíróság ... műszaki szakértő műszaki becsléséből kiindulva a jogerős részítélet indokolásában megjelölt körülmények mérlegelésével határozta meg. A mérlegelés eredményeként levont következtetése pedig nem áll ellentétben a bizonyítás anyagával, és nem tekinthető kirívóan okszerűtlennek sem. Jogszabálysértés tehát e vonatkozásban nem állapítható meg, a bizonyítékok eltérő értékelésére (ún. felülmérlegelésére) pedig a felülvizsgálati eljárásban - amint arra a Legfelsőbb Bíróság a BH 1999.44. számú eseti döntésében is rámutatott - nem kerülhet sor.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős részítéletet a per főtárgya körében a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozott. Az egyéb, a perköltség és a le nem rótt illeték viselésére vonatkozó rendelkezések viszont a pernyertesség végleges arányának

figyelembe vételével is összhangban állnak az irányadó jogszabályi előírásokkal, ezért e vonatkozásban a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban vesztesnek bizonyult II.r. felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni.

Budapest, 2012. október 11.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Rédei Anna s.k. bíró